

Kuku, kuku minun käköseni

Suom. kansanlaulu

Ku - ku, ku - ku mi - nun kä - kö - se - ni,
Vie ter - vei - si - ä mul - ta,
Se o - lin mi - nun kul - tani ää - ni,

ku - ku o - mal - le kul - lal - lein, ku - ku
et - tä minä hän - tä kai - pai - len, et - tä
tuol - la läh - teen reu - nal - la, tuol - la

o - mal - le kul - lal - lein.
minä hän - tä kai - pai - len.
läh - teen_ reu - nal - la.

- 1 Kuku, kuku minun käköseni,
kuku omalle kullallein,
kuku omalle kullallein.
- 2 Vie terveisiä multa,
että minä häntä kaipaillen,
että minä häntä kaipaillen.
- 3 Se olin minun kultani ääni,
tuolla lähteen reunalla,
tuolla lähteen reunalla.

Kuku, kuku, minun käköseni

Suom. kansanlaulu

1

Kuku, kuku
minun käköseni,
kuku omalle kullallein,
kuku omalle kullallein.

Kuckuck, Kuckuck,
du mein holder Kuckuck,
rufe meinen Liebling mein,

2

Vie terveisiä multa,
että minä häntä kaipailen,
että minä häntä kaipailen.

Bring von mir ihm viele Grüße,
dass ich so großes Sehnen habe.

3

Se olin minun kultani ääni,

tuolla lähteen reunalla,
tuolla lähteen reunalla.

Ich höre die Stimme meines
Lieblings,
von der Quelle her sie klingt.

vorläufige Übersetzung SG